

IMPETYCYJA (1) *sb f*

G pl impetycyj.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Roszczenie pretensji, dochodzenie swoich spraw [impetito Łac śr]:

Wyrażenie: »prawna impetycja«: tedy té wżyłtkié osoby [...] od których są pogromieni [ludzie swawolni najeżdżający na majątności]/ [...] od wżelákich práwnycli impeticy/ któreby komukolwiek o to/ od kogokolwiek zádawáne bydż mogły/ wolné czyniemy. SarnStat 439.

TZ